

ти се иска да отплувашъ съ нѣкой параходъ къмъ далечнитѣ, непознати брѣгове.

Подухва лекъ вѣтрець и гони стадо отъ посребрени вълни къмъ брѣга. Той милва, гали и нашепва нѣщо за онова далечното, тамъ, задъ чертата на хоризонта . . . Децата скачатъ и политатъ къмъ морето. Една вълна ги грабва въ въртопъ отъ пѣна. А какво

удоволствие е да се кжпешъ въ морето презъ единъ юлски день! Смѣхъ, викове, радостъ. Пѣната ври, шуми, говори нѣщо. После всичко утихва. Чува се само плѣсъкъ отъ весла и ржце, и шумъ отъ падащи бисерни капки. Нѣкой отъ децата се учатъ да плаватъ, други се гмуркатъ като риби въ водата. Тя става толкова спокойна и гладка, че едно малко дете се усмѣлява да пустне своето картонено корабче.

Когато излизатъ на брѣга, единъ старъ морякъ ги събира около себе си и почва да имъ разказва за своитѣ